

УДК 343.97

ВЗАЄМОДІЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ

І. В. Однолько, кандидат юридичних наук, доцент, головний науковий співробітник відділу організації науково-методичної роботи Науково-дослідного інституту Національної академії прокуратури України

Постановка проблеми. В Україні на сучасному етапі реформування правоохоронної системи та судової гілки влади гостро постає питання виявлення, реєстрації та обліку злочинів, аналізу криміногенної ситуації та необхідності розробки і вжиття заходів запобігання кримінальним правопорушенням.

Так, у Законі України «Про основи національної безпеки України» вказано, що реформування правоохоронної системи з метою підвищення ефективності її діяльності на основі оптимізації структури, підвищення рівня координації діяльності правоохоронних органів, покращення їх фінансового, матеріально-технічного, організаційно-правового і кадрового забезпечення є одними з основних напрямів державної політики з питань національної безпеки України [1, с. 38].

Так, станом на 1 жовтня 2017 р. кількість кримінальних правопорушень, в яких на початок звітного періоду рішення не прийнято (про закінчення або зупинення), становила 896 047 правопорушень, тоді як загальна кількість зареєстрованих правопорушень становила 4 158 943 правопорушення. Найбільша кількість правопорушень – злочини проти власності (284 852), злочини проти життя і здоров'я (36 463), злочини у сфері обігу наркотичних засобів і психотропних речовин (24 886) [2].

Кримінальні правопорушення, досудове розслідування в яких здійснюється органами Національної поліції України, становлять

114 628 злочинів, кримінальні правопорушення, досудове розслідування у яких здійснюється органами, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, – 8 663 злочини, кримінальні правопорушення, досудове розслідування в яких здійснюється органами безпеки, – 9 904 злочини, кримінальні правопорушення, досудове розслідування в яких здійснюється Національним антикорупційним бюро України, – 1 807 злочинів.

При дослідженні причинного комплексу, що впливає на такий стан криміногенності в державі, визначено і проблеми у взаємодії правоохоронних органів при здійсненні заходів запобігання кримінальним правопорушенням.

У зв'язку із цим наукові дослідження з означенням проблем взаємодії правоохоронних і контролюючих органів у запобіганні кримінальним правопорушенням набувають особливої актуальності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Основоположні засади безпосередньо взаємодії правоохоронних органів у запобіганні кримінальним правопорушенням висвітлені у роботах науковців: О. М. Бандурки, П. Д. Біленчука, В. Т. Білоус, М. М. Биргеу, М. І. Бортуна, І. О. Віденєєва, В. В. Голіни, Л. М. Давиденка, І. М. Даньшина, О. М. Джужи, А. П. Закалюка, В. К. Звірбуля, В. С. Зеленецького, О. Г. Кальмана, І. М. Козьякова, Т. В. Корнякової, О. М. Литвака, О. М. Литвинова, М. І. Мельника, О. М. Толочка, М. К. Якимчука та інших вчених і практиків. Проте у роботах цих авторів не повною мірою здійснено комплексний аналіз взаємодії правоохоронних органів у запобіганні кримінальним правопорушенням на сучасному етапі. Тому питання взаємодії правоохоронних органів, недержавних структур у запобіганні кримінальним правопорушенням залишається вельми актуальним з урахуванням загострення криміногенної ситуації в Україні.

Мета статті. Метою статті можна визначити аналіз взаємодії правоохоронних органів щодо запобігання кримінальним правопорушенням, порівняння з іншими суміжними поняттями, визначення форм, напрямів та суб'єктів взаємодії.

Виклад основного матеріалу. У тлумачних словниках української мови зазначено, що взаємодія – це співдія, співдіяння, взаємний зв'язок між предметами у дії, а також погоджена дія між

ким-, чим-небудь [3, с. 259]. Взаємодіяти – перебуваючи у зв'язку, взаємно проявляти дію або погоджено взаємно діяти, бути у взаємодії, тоді як координація вказана як погодження, зведення до відповідності, установлення взаємозв'язку, контакту в діяльності людей, між діями, поняттями тощо, а координаційний визначається у розумінні координаційної наради, координаційного механізму [4, с. 85, 452–453].

У сучасній юридичній літературі взаємодія суб'єктів запобігання визначена за цілями, часом та місцем як спільна керована діяльність рівноправних, адміністративно незалежних суб'єктів, що функціонально забезпечують попередження злочинів та інших правопорушень на території обслуговування [5, с. 170].

Із цією метою наказом Міністерства внутрішніх справ України від 7 липня 2017 р. №575 затверджено Інструкцію з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні, однак не визначені форми взаємодії, а тільки вказані особливості організації взаємодії при розслідуванні різних видів кримінальних правопорушень (наприклад, кримінальних правопорушень, учинених проти життя, здоров'я, статевої свободи та статевої недоторканості особи, пов'язаних з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин, правопорушень у сфері господарської та службової діяльності, у сфері використання комп'ютерів, систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку (кіберзлочинів), правопорушень, учинених членами організованих груп та злочинних організацій, тощо.

Відповідно до наказу «Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю» від 10 червня 2011 р. №317/235 визначено напрями взаємодії: стратегічний напрям – організація реалізації державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю, усунення причин і умов її існування, удосконалення правової бази боротьби з організованою злочинністю; тактичний напрям – виявлення, документування й припинення діяльності організованих злочинних груп, злочинних організацій, попередження, розкриття й розсліду-

вання вчинених ними злочинів, розшук, затримання учасників організованих злочинних формувань, відшкодування збитків державі, фізичним та юридичним особам [6, с. 3–4].

Окрім означених напрямів взаємодії, варто зосередити увагу на різних організаційних рівнях. За кількістю держав-учасниць розрізняють внутрішньодержавний (національний), міждержавний і міжнародний рівні взаємодії. Національну взаємодію за рівнем централізації можна класифікувати на загальнодержавну та регіональну (місцеву), а за суб'єктним складом – на відомчу та міжвідомчу. Відомча взаємодія має місце у випадках погодженої дії як окремих структурних підрозділів одного органу (горизонтальна взаємодія), так і органів різної ланки, підпорядкованих одному відомству (вертикальна). Зважаючи на мету статті, необхідно зосередити увагу на сутності взаємодії, а дослідження форм та напрямів взаємодії правоохоронних органів більш детально може бути розглянуто в інших публікаціях. Однак задля досягнення поставленої мети мають бути розглянуті форми такої взаємодії та їх правове врегулювання. На сьогодні перелік форм взаємодії нормативно не закріплено. Проте на розгляд Верховної Ради України внесено проект Закону України «Про державний фінансовий контроль», що регламентує взаємовідносини суб'єктів державного фінансового контролю [7, с. 4].

На думку авторів законопроекту, їх взаємовідносини мають здійснюватись у формі направлення інформації та пропозицій за результатами контрольної діяльності для відповідного реагування, погодження основних напрямів та планів контрольно-ревізійних заходів, надання інформації за запитами, а також у формі відповідних координаційних заходів.

У свою чергу, важливе значення має визначення змісту й характеру взаємодії правоохоронних і контролюючих органів. Так, Л. І. Аркуша пропонує визначати взаємодію як спільну налагоджену діяльність двох і більше органів, служб, відомств, що припускає раціональне поєднання процесуальних і оперативно-розшукових дій, здійснюваних кожним із них у межах наданих їм законом повноважень [8, с. 110].

О. М. Литвинов та Я. В. Ступник при здійсненні кримінологічного аналізу механізму протидії наркозлочинності вказують на

важливість здійснення координаційної діяльності правоохоронних органів, взаємодії та міжнародного співробітництва у сфері протидії злочинам та визначають координацію і взаємодію як діяльність, спрямовану на спільне погодження зусиль різних суб'єктів (наприклад, органів державної влади, недержавних структур, громадськості тощо) [9, с. 89].

У публікації А. В. Мировської та Д. В. Процюк указано, що переважно взаємодія під час розслідування злочинів досліджувалася науковцями «...у межах методик розслідування конкретних видів злочинів або під час дослідження проблем розкриття злочинів і розшуку злочинців, що переховуються, а також створення й функціонування слідчо-оперативних груп..., визначаючи взаємодію як важливий чинник підвищення ефективності боротьби зі злочинністю...» [10, с. 130].

О. В. Линник та В. А. Чекалюк розглядають взаємодію між прокурором та слідчим суддею під час кримінального провадження, вказуючи, що таку взаємодію слід розглядати як напрям діяльності органів прокуратури та досудового розслідування і слідчого судді, незалежних один від одного, що ґрунтується на законі, спрямовується прокурором і здійснюється шляхом максимальної комунікативності та ефективного використання повноважень, методів і форм, характерних для кожного із цих державних органів та їх службових осіб, для розслідування злочинів, припинення злочинного діяння і встановлення обставин, що входять до предмета доказування у кримінальному провадженні [11, с. 52–57].

У Меморандумі про співробітництво та взаємодію в розслідуванні воєнних злочинів між Генеральною прокуратурою України і Державною службою прокуратури Англії та Уельсу визначено положення про необхідність здійснення взаємодії задля «...додержання обопільних інтересів та для сприяння провадженню розслідування і порушення кримінальних справ проти осіб, які нині є громадянами або мешкають на території Англії та Уельсу і підозрюються в учиненні воєнних злочинів у період з 1 вересня 1939 року по 5 червня 1945 року...» [12, с. 3].

Для прикладу, Угода про правоохоронні органи в Об'єднаних Збройних Силах та Збройних Силах держав-учасниць Співдруж-

ності Незалежних Держав підписана з метою забезпечення в цих формуваннях правового захисту військовослужбовців, правопорядку та нагляду за дотриманням законодавства, розслідування та судового розгляду справ про правопорушення. Йдеться про діяльність військово-судових та військово-прокурорських органів [13, с. 6].

Означені вище визначення взаємодії на підставі нормотворчого закріплення та точок зору вчених і практиків не є остаточними для законодавчого закріплення, проте дають можливість зробити певні висновки для формулювання взаємодії правоохоронних органів у запобіганні кримінальним правопорушенням.

Висновки. На підставі означеного можливим видається розподіл взаємодії на дві головні складові: суб'єкти, уповноважені здійснювати заходи запобігання, та форми такої взаємодії. Водночас таке визначення позбавлене формулювання мети взаємодії, хоча, на наш погляд, саме цей компонент є визначальним, адже мета ставить вимоги щодо форм і засобів взаємодії. Більше того, якщо відсутня мета, то відсутній і зміст такої взаємодії. Враховуючи наведене, у контексті дослідження запропоновано «взаємодію» визначати як погоджену дію (співпрацю) між двома та більше державними органами у запобіганні кримінальним правопорушенням, яка передбачає їх тісний взаємозв'язок і взаємодоповнюваність та полягає у розробці й впровадженні системи заходів із метою припинення злочинних проявів, виявлення, скорочення, усунення причин і умов злочинів та кримінально-правового впливу на осіб, які їх вчинили.

Відсутність правового закріплення деяких із зазначених форм взаємодії негативно позначається на сучасному стані запобігання кримінальним правопорушенням. У зв'язку із цим доцільним убачається прийняття уніфікованого міжвідомчого наказу з питань порядку та форм взаємодії правоохоронних та контролюючих органів у запобіганні кримінальним правопорушенням із визначенням напрямів та форм взаємодії, особливостей взаємодії залежно від категорії злочинів за сферою та об'єктом посягання, а також етапів (стадій) їх виявлення та розслідування.

Підбиваючи підсумок, слід указати, що взаємодія державних органів у сфері запобігання кримінальним правопорушенням може здійснюватись і в інших формах, до яких можна віднести: проведен-

ня спільних засідань і нарад, планування роботи, взаємний обмін інформацією, виконання доручень, проведення спільних перевірок і ревізій, передачу складених за ними матеріалів, що містять ознаки злочину, до правоохоронних органів, обмін досвідом та координацію роботи при проведенні координаційних нарад, а також під час здійснення моніторингу. Наприклад, Генеральна прокуратура України, будучи основним утримувачем загальнодержавної статистики по кримінальним правопорушенням із 2012 р., зобов'язана узагальнювати та аналізувати злочинність за сферами вчинення, за особами, які вчинили злочини, за кількістю проваджень, що підслідні різним правоохоронним органам згідно зі ст. 216 КПК України, та інше.

Із цією метою можливо запропонувати орієнтовне поняття, що взаємодію правоохоронних органів у запобігання кримінальним правопорушенням слід зводити до погодженої дії нормативно визначених рівноправних, адміністративно незалежних суб'єктів запобігання за цілями, часом та місцем на основі спільної керованої діяльності, які функціонально забезпечують виявлення, розслідування та запобігання кримінальним правопорушенням на відповідній території обслуговування з визначенням форм та напрямів взаємодії.

Для цього необхідна злагоджена діяльність такого механізму, що можлива лише на підставі ефективної взаємодії між правоохоронними та контролюючими органами. У зв'язку із цим необхідно вжити низку організаційно-правових заходів, виробити єдиний підхід при формуванні та реалізації взаємодії правоохоронних органів у запобіганні кримінальним правопорушенням незалежно від сфери посягання.

Перелік літератури

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України: Закон України від 12 трав. 2015 № 186-VIII. *Голос України*. 2003. № 134. С. 38.
2. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення за січень-вересень 2017 року / Форма № 1 (місячна), затверджено наказом ГПУ від 23 жовтня 2012 р. № 100 за погодженням з Держстатом України. URL: http://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=113281&libid=100820&c=edit&_c=fo. (дата звернення 09.09.2017).

3. Новий тлумачний словник української мови: у 4 т. / уклад. В. В. Яременко, О. М. Сліпушко. Київ, 2001, Т. 1. 912 с.
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2003, 1440 с.
5. Организация деятельности органов внутренних дел по предупреждению преступлений: учебник / под ред. В. Д. Малкова, А. Ф. Токарева. Москва, 2000.
6. Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю: наказ М-ва внутрішніх справ України центрального управління служби безпеки України № 317/235 від 10 черв. 2011 р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0822-11> (дата звернення 09.09.2017).
7. Про державний фінансовий контроль: проект Закону України від 8 лют. 2008 р. № 2020. Офіц. сайт Верховної Ради України. URL: http://gska2.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=31663. (дата звернення 09.09.2017).
8. Аркуша Л. І. Проблеми взаємодії та інформаційного забезпечення правоохоронних органів у боротьбі з економічною організованою злочинною діяльністю. Інформаційне забезпечення протидії організованій злочинності. *Бібліотека журналу «Юридичний вісник»* / за ред. М. П. Орзіха, В. М. Дрьоміна. Одеса: ФЕНИКС, 2003. С. 109–117.
9. Ступник Я. В., Литвинов О. М. Кримінологічний аналіз механізму протидії наркозлочинності: монографія. Харків: Ніка Нова, 2012. 193 с.
10. Мировська А. В., Процюк Д. В. Взаємодія правоохоронних органів у боротьбі з фальшивомонетництвом. *Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту*. 2015. Вип. 32, т. 3. С. 129–131.
11. Линник О. В., Чекалюк В. А. Взаємодія прокурора та слідчого судді під час кримінального провадження // *Міжнар. юрид. вісн. : зб. наук. праць Нац. ун-ту держ. податкової служби України*. 2016. Вип. 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/muvnudp_2016_1_11. (дата звернення 09.09.2017).
12. Меморандум про співробітництво та взаємодію в розслідуванні воєнних злочинів між Генеральною прокуратурою України і Державною службою прокуратури Англії та Уельсу від 15.11. 1996 URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/826_017. (дата звернення 09.09.2017).
13. Угода про правоохоронні органи в Об'єднаних Збройних Силах та Збройних Силах держав-учасниць СНД, Міжнародний документ від 15.05.1992. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/997_121/print 1482737425518683 (дата звернення 09.09.2017).

14. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство із змінами та допов. на 1 верес. 2016 р.: Офіц. текст. Київ: Алерта, 2016, 284 с. С. 106–109.

Транслітерація переліку літератури

1. Pro vnesennya zmin do deyakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 12.02.2015 № 186-VIII (2003). *Holos Ukrainy*, 134.

2. Yedyny zvit pro kryminal'ni pravoporushennya za sichen' – veresen' 2017 roku / Forma № 1 (misyachna), zatverdzheno nakazom HPU vid 23 zhovtnya 2012 r. № 100 za pohodzhennyam z Derzhstatom Ukrainy. URL: http://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=113281&libid=100820&c=edit&c=fo [in Ukrainian].

3. Novyy tлумachnyy slovnyk ukraïns'koyi movy. (Vol. 1–4); Vol. 1. Ukl. (2001). V. V. Yaremenko, O. M. Slipushko (Ed.). Kyiv [in Ukrainian].

4. Velykyy tлумachnyy slovnyk suchasnoyi ukraïns'koyi movy (2003). V. T. Busel (Ed.). Kyiv: Irpin': VTF «Perun» [in Ukrainian].

5. Orhanyzatsyya deyatel'nosti orhanov vnutrennykh del po preduprezhdennyu prestupleniy (2000). V. D. Malkova, A. F. Tokareva (Ed.). Moscow [in Russian].

6. Pro zatverdzhennya Instruktsiyi pro vzayemodiyu pravookhoronnykh orhaniv u sferi borot'by z orhanizovanoyu zlochynnisty: nakaz № 317/235 vid 10.06.2011. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0822-11>.

7. Pro derzhavnyy finansovyy kontrol': proekt Zakonu Ukrainy vid 8 lyutoho 2008 roku № 2020. Ofitsiyyny sayt Verkhovnoyi Rady Ukrainy. URL: http://gska2.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc_1?id=&pf3511=31663.

8. Arkusha, L. I. (2003). Problemy vzayemodiyi ta informatsiynoho zabezpechennya pravookhoronnykh orhaniv u borot'bi z ekonomichnoyu orhanizovanoyu zlochynnoyu diyal'nisty. *Informatsiyne zabezpechennya protydiy orhanizovaniy zlochynnosti*: zb. nauk. statey. *Biblioteka zhurnalu «Yurydychnyy visnyk»*. M. P. Orzikha, V. M. Dr'omina (Ed.). Odesa: FENYKS [in Ukrainian].

9. Stupnyk, Ya. V., Lytvynov, O. M. (2012). Kryminolohichnyy analiz mekhanizmu protydiy narkozlochynnosti. Kharkiv: Nika Nova [in Ukrainian].

10. Myrovs'ka, A. V., Protsyuk, D. V. (2015). Vzayemodiya pravookhoronnykh orhaniv u borot'bi z fal'shyvomonetnytstvom. *Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu – Scientific Bulletin of the Uzhorod National University of*, issue 32, Tom 3 [in Ukrainian].

11. Lynnyk, O. V., Chekalyuk, V. A. (2016). Vzayemodiya prokurora ta slidchoho suddi pid chas kryminal'noho provadzhennya. *Mizhnarodnyy*

yyrydychnyy visnyk: zbirnyk naukovykh prats' Natsional'noho universytetu derzhavnoyi podatkovoyi sluzhby Ukrainy – International Bulletin of Law, issue 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/muvnudp_2016_1_11 [in Ukrainian].

12. Memorandum pro spivrobitnytstvo ta vzayemodiyu v rozsliduvanni voyennykh zlochyniv mizh Heneral'noyu prokuraturoyu Ukrainy i Derzhavnoyu sluzhboyu prokuratury Anhliyi ta Uel'su vid 15.11. 1996. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/826_017.

13. Uhoda pro pravookhoronni orhany v Obyednanykh Zbroynykh Sylakh ta Zbroynykh Sylakh derzhav-uchasnyts' SND, Mizhnarodnyy dokument vid 15.05.1992. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/997_121/print1482737425518683.

14. Kryminal'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrainy: chynne zakonodavstvo iz zminamy ta dopov. na 01 veresnya 2016 roku: Ofits. tekst. Kyiv: Alerta [in Ukrainian].

Однолько І. В. Взаємодія правоохоронних органів у сфері запобігання кримінальним правопорушенням

Стаття присвячена дослідженню питання взаємодії правоохоронних органів у сфері запобігання кримінальним правопорушенням. Розглянуто напрями взаємодії та її організаційні рівні. Здійснено спробу визначити поняття «взаємодія», а також порівняти його з поняттям «співробітництво» правоохоронних органів у запобіганні кримінальним правопорушенням із урахуванням реформування правоохоронної системи, законодавчих змін та сучасного стану злочинності в Україні. Автор звертає увагу, що доцільним є прийняття уніфікованого міжведомчого наказу з питань порядку та форм взаємодії правоохоронних та контролюючих органів у запобіганні кримінальним правопорушенням із визначенням напрямів та форм взаємодії, особливостей взаємодії залежно від категорії злочинів, за сферою та об'єктом посягання, а також етапів (стадій) їх виявлення та розслідування. Зроблено висновок, що злагоджена діяльність можлива лише на підставі ефективної взаємодії між правоохоронними та контролюючими органами. У зв'язку з цим необхідно вжити низку організаційно-правових заходів, виробити єдиний підхід при формуванні та реалізації взаємодії правоохоронних органів у запобіганні кримінальним правопорушенням незалежно від сфери посягання.

Ключові слова: *взаємодія правоохоронних органів, запобігання кримінальним правопорушенням, співробітництво.*

Однолько И. В. Взаимодействие правоохранительных органов в сфере предотвращения уголовных правонарушений

Статья посвящена исследованию вопроса взаимодействия правоохранительных органов в сфере предотвращения уголовных правонарушений. Рассмотрены направления взаимодействия и его организационные уровни. Предпринята

попытка определить понятие «взаимодействие», а также сравнить его с понятием «сотрудничество» правоохранительных органов в предупреждении уголовным правонарушением с учетом реформирования правоохранительной системы, законодательных изменений и современного состояния преступности в Украине. Автор обращает внимание, что целесообразно принятие унифицированного межведомственного приказа по вопросам порядка и форм взаимодействия правоохранительных и контролирующих органов в предупреждении уголовным правонарушением с определением направлений и форм взаимодействия, особенностей взаимодействия в зависимости от категории преступлений, по сфере и объектам посягательства, а также этапов (стадий) их выявления и расследования. Сделан вывод, что слаженная деятельность возможна лишь на основании эффективного взаимодействия между правоохранительными и контролирующими органами. В связи с этим необходимо принять ряд организационно-правовых мер, выработать единый подход при формировании и реализации взаимодействия правоохранительных органов в предупреждении уголовным правонарушением независимо от сферы посягательства.

Ключевые слова: взаимодействие правоохранительных органов, предотвращение уголовных правонарушений, сотрудничество.

Odnolko I. V. Interaction of law enforcement bodies in the field of prevention of criminal offenses

The article is devoted to the study of interaction of law enforcement bodies in the field of prevention of criminal offenses. The directions of interaction and its organizational levels are considered. An attempt was made to determine the concept of «interaction», as well as to compare it with the concept of «cooperation» of law enforcement bodies in preventing criminal offenses, taking into account the reform of the law-enforcement system, legislative changes and the current state of crime in Ukraine. The author draws attention to the fact, that it is expedient to adopt a unified interagency order on the order and forms of interaction between law enforcement and controlling bodies in preventing criminal offenses, defining directions and forms of interaction, features of interaction, depending on the category of crimes, the field and the object of attack, as well as the stages (phases) of their detection and investigation. It is concluded that the coordinated activity is possible only on the basis of effective interaction between law enforcement and controlling bodies. In this regard, it is necessary to take a number of organizational and legal measures, to develop a unified approach in the formation and implementation of the interaction of law enforcement bodies in preventing criminal offenses, regardless of the sphere of attack.

Key words: cooperation of law enforcement bodies, prevention of criminal offenses, cooperation.

Рекомендовано до опублікування на засіданні сектору кримінально-правових проблем боротьби зі злочинністю НДІ ВПЗ імені академіка В. В. Сташиса НАПрН України (протокол № 10 від 18.10.2017 р.).